
ПРАВЕДНИКИ

Шевчук Мотря Михайлівна (1905 -1984)

Мошинська (Горбенко) Зінаїда Степанівна (1934)

ВРЯТОВАНІ

Копоровська Рената Григорівна (1936)

Копоровський Валентин Григорович (1937-1961)

Копоровська Лідія Іванівна (1915-?)

Після розстрілів в Бабиному Яру двірник будинку, де жили Копоровські, почав видавати єврейські сім'ї. Лідія Іванівна, мати сімейства, була україркою, але всі знали, що її чоловік – єврей. Побоюючись за життя дітей, Ренати і Валентина, вона пішла з ними до села Білогородка Києво-Святошинського району. Тут їх оселила у себе колгоспниця Мотря Михайлівна Шевчук.

За п'ятдесят метрів від Мотриної хати знаходився штаб поліції, обгороджений колючим дротом. Туди звозили євреїв і військовополонених з навколишніх сіл. Дочка Мотрі Михайлівни, Зіна Горбенко, не раз бачила, як людей розстрілювали і закопували в яру. Поряд з поліцейською ділянкою розташувалися німці, що ще більше посилювало небезпеку.

Дітей не випускали з двору. Часто малюків ховали в льосі. Мотря Михайлівна добувала продукти для дітей, виручав і город. Ренату одягали в сільський одяг, а Валентиніві пов'язували хустку на голову, як дівчинці. Одного разу до будинку прийшли німці. Мотря Михайлівна поклала дітей на піч і з головою накрила ковдрою, а Зіну посадила на них. Німці пішли, нікого не виявивши.

Перед самим визволенням села хтось видав дітей, але сусіди встигли попередити про це Мотрю Михайлівну. Зіна відвела їх до знайомої в її сарай.

Після війни Лідія Іванівна працювала лікарем-стоматологом в одній з поліклінік Києва. Рената Григорівна закінчила технічний вуз, керувала відділом ландшафтного проектування. Валентин Копоровський, будучи студентом 3-го курсу, трагічно загинув на будівництві під час проходження учбової практики.

Рятівникам сім'ї Копоровських 2001 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру».

М.М. Шевчук

З.С. Мошинська

Л.І. Копоровська

В.Г. Копоровський

Р.Г. Копоровська